

Vuslat Toprağı

– frezya... · 27 Şubat 2014

Lambaları dilenci, eli mahkum sokağınSu gibi içmiş hüznü, karanlıkta yalnızlarAteş böceklerine yuva olmuş dudağınMehtap dinler ah ile, sarhoş olur yıldızlarYüzünün şavkı düşsün, çekme yar perdeleriGölgeme dokunsun haz, en saf, en temizindenTutuşturmuş matem, an misali her yeriGözlerin libas biçmiş, ruhuma aşk bezindenYokluğunun rengiyle, karalanır kainatGüneş dağıtılırken, nerdeydin zamansızımYaralı kuşlarımı, uçurur kanat kanatÖlümün şafağında geliversen ansızınÖmrüm gözüne bakar, esirgeme nazarıGönlümün atlasını, deliyor düş kırığıÖldürsün bir çift sözün, elin kazsın mezarıAtıp vuslat toprağı, gömelim ayrılığı